

Iussit igitur Mylassenses, quantum posset quisque pecuniae conferre plurimum, asfirmans iis, quae tunc contribuissent, ceteras ipsos suas facultates esse conseruatos. Collatis autem copiis magnis, ipse quidem retinuit pecuniam: moenia vero ex trui illo tempore Deum velle negauit.

¶ Condalus Mausoli praefectus, si quando iter per regionem suam facienti sibi afferretaliquis donum ouis, aut porci, aut vituli, iussit perscripto nomine eius qui donasset, & die, domum abduci, & alii donec reuerteretur. Ac ubi tempus satis longum abiisse videbatur, repetiit quod ille aluerat, subductis fructus quoque rationibus. Arborum item eminentium aut proci detium in regias vias vendebat fructus. Militum quoque si qui mortem obierant, copiam efferendi extra portam corpus denario vendebat. Atque hinc simul argentum accipiebat, simul non fallebant eum duces iudicio temporis, quo aliquis ex militibus esset mortuus. Lycios etiam cernens capillis gestandis delectari, literas esse dixit allatas regias, quibus capilli ad crines mitti illiberentur. Mandata igitur se habere à Mausolo, vt illi tondentur. Atque promissit, si certam summam in capita contribuere vellent, ex Graecia capillos afferendos se esse curaturum. At illi liberiter praebuerunt quod postulabat, collectaque est de magna multitudine pecunia copiosa. ¶ Aristoteles Rhodius Phocææ principatum obtinens, in pecuniarum inopia cernens duas esse Phocaensium factiones, verba vni illarum occulte fecit, indicans sibi dare alteras pecunias, vt rem ad ipsos inclinet: Sese vero ab ipsis accipere malle, & administrationem ciuitatis eis tradere. Quibus auditis statim tantum isti pecuniae dederunt, quantum iusserat. At hic alteri factioni rursus ostendit quae accepisset ab alteris. Hi vero dederunt ne ipsi quidem minus. Atque ita accepta pecunia ab utrisque, gratiam inter eos reconciliauit. Cum animaduertisset autem inter ciues multas esse controuersias, & magnas in iis propter bellum iniurias, iudicio constituto edixit: Si qui lege non egissent intra tempus praescriptum, non amplius de prioribus criminibus iudicia iis datum erit. Tunc itaque complurium castrarum atque litium collationem, & prouocationes multis propositis, ad se referens, & ab utrisque per diuersos aliquid accipiens,

A ἐκέλευσεν οὐ τῶν Μυλασῶν εἰς φέρειν ἕκαστον ὅ τι πλείστα χρήματα φάσκων αὐτὸς τοῖς νῦν εἰσενεχθεῖσι καὶ τὰ λοιπὰ σώζειν εἰσενεχθέντων ἢ πολλῶν, τὰ ὑφ' ἑαυτοῦ εἶχον, τὸ δὲ πῆχος ἐκ ἑστῆ ἔθρον ἐν τῇ παρόντι ἐνομοδομίῃ. ¶ Κόνδουλος, Μουσώλου ὑπαρχος, ὁπότε διαπορευομῆνος αὐτῷ διὰ τῆς χώρας προσενέγκοι τις προσβάτων ἢ μῶρον, δόπηρα ἢ ἀμῶνος τὸν δόντα καὶ τὸν χερόν, ἀγαγόντα εἰς οἶκον ἐκέλευσε φέρειν ἕως αὐτοῦ ἐπαυλίδου. ὁπότε δὲ δοκίμῳ χερόντος ἕκαστος εἶ, αὐτὸ τε τὸ προσφέν καὶ τὸ ὄπικαρτίαν λογισάμενος ἀπὸ τῆς τῆ δένδρον τὰ ἐσφάροντα ἢ πῆποντα εἰς τὰς ὁδοὺς τὰς βασιλικὰς, ἐπὶ τῇ τῆς ἐπικαρτίας. τῆ δὲ στρατιωτῶν εἰ τις τελευτήσῃ, διαπύλιον ἐπὶ πάλαι δεραχιμῶ τῷ σώματος. ἄμα οὐκ ἐπιτρέθεν καὶ ἀργύριον ἐλάμβαναν, ἄμα τε οἱ ἡγήμονες οὐ παρεκρούοντο αὐτῷ, πότε τιτελοῦσθαι ἐστρατιωτῆς, τοῖς τε Λυκίοις ὄρεθον ἀγαπῶντας τὸ πείραγμα φέρειν, ἔφασκεν γερύματα ἠκέν παρά βασιλικῶς, κόμας δὸποσειλα εἰς προσκόμα, προστετάχθαι οὐκ αὐτῷ ὑπὸ Μουσώλου Σπικίτρα αὐτοῖς, ἔφασκεν οὐκ εἰ βούλονται ὄπικα φάσμα ταιπὸν δοῦναι, μεταπέμψεσθαι ἐκ τῆς Ἑλλάδος κόμην. οἱ δὲ ἀσπίδος ἔδωσαν ὁ ἦντες καὶ σιωπῆσθαι χρήματα πολλὰ δὸπὸ πολλῶ ὄχλου. ¶ Κρείστούλης Ρόδιος, ἀρχὸν Φωκίας, δὸποσθον χρημάτων, ὄρεθον σέσσησθαι οὐκ αὐτῷ Φωκίαν, λόγους ἐπιπέσσει τοὺς τῶν ἐτέρων εἶσιν ἐν δὸπρήτοις, φάσκων αὐτῷ εἰδοῦναι χρήματα ἐὸν ἐτέρους, ἐφ' ᾧ αὐτοῖς τὰ προσφάσμα ἐγκλίνας αὐτοῖς ἢ μῆλλον βούλεσθαι παρά τούτων λαβεῖν, καὶ τὰ προσφάσμα τῶν πόλιν τῶν τοῖς διοικῆν παρὰ δὸδουαῖ ἀκούσαντες δὲ ταῦτα, βουθέας τὰ χρήματα οἱ παρόντες ὅσα ἐκέλευσεν ἔδωκαν ὁ δὲ τοῖς ἐτέροις πᾶσιν εἰδείξεν ἂ ἐκλήφωσ ἐν παρά τῆ δὲ ἐτέρων ὁ δὲ καὶ αὐτοῖς ἔδωκεν ἐκ ἑλάπην. λαβῶν δὲ παρ' ἀμφοτέρων, κατήλλαξεν αὐτοῖς πρὸς δήμους τοῖς τε πολιτέας κατηδῶν οὐκ αὐτῶν δικαῖς πολλὰς, καὶ μεγάλας ἐκ πολλῶ χερόντος ἀδνίας τούτων διὰ πολέμου, δικαστήριον κατέστας, προσέσπεν ὅσοι αὐτῶ δικασώνται νόμον δὲ ἔδωκεν μικρῆτι εἶδ' ὑπὸ τῶ προσφάσμα ἐκλήμῶν κρείστος: τῶ δὲ παρὰ βούλα πολλῶν δικῶν, καὶ σιωπῆσθαι

τας ἐγκλήτους μοτ' ὄπικαίμῳ ἐφ' αὐτῶν ποιούμῳ, καὶ παρ' ἑκατέρων δὲ ἐτέρων ἀμβαλιαν, σιωπῆσθαι